

ARNHEMSCHE

COURANT

 BUITEN
GEWOON
TE
REGEL

ZONDAG 25 JULI.

De prijs deser Courant, die geregeld vijfmaal
sweeks wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dings-
dag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5
in de drie maanden. —

De prijs der Advertentiën is, van een toev
regels f 1.00, en voor elken regel daarboven 20
centen, behalve 35 centen zegelregt, voor een
plaatsing.

**De gouverneur van Noord-Holland en
de minister van binnenlandsche
zaken tegenover artikel 84 der
grondwet.**

De *Rotterdamsche Courant* van den 20sten dezer behelsde een vrij verward artikel uit 's Gravenhage aangaande het gebeurde in de staten van Noord-Holland bij gelegenheid der verkiezingen, als wanneer, op voorstel des gouverneurs, een lid der staten in stede van voor drie jaren, gelijk de grondwet uitdrukkelijk voorschrijft, slechts voor twee jaren zou zijn gekozen. Gemeld artikel uit 's Gravenhage wijzigt hetzelfde artikel of iets zeer nabijkomends eenige dagen vroeger in het *Handelsblad* te hebben gevonden) wil er den schijn aan geven alsof de verkiezing niet voor twee, maar voor drie jaren geschied was, en er slechts eene loting zou hebben plaats gehad met het oogmerk om door het lot aan te wijzen, wie der vijf te kiezen personen vroeger zou aftreden, in geval de regering zich in staat mogt bevinden om de onregelmatige aftreding te doen ophouden, en alzoo mogt willen bepalen, dat in 1843 geen twee maar drie leden zouden moeten gekozen worden. Deze loting had, naar men verzekert, ten doel, om den benoemde geene reden van klagen te geven, in geval de regering naderhand mogt bepalen dat hij na twee jaren zou aftreden.

Wat uit dit zeer twijfelachtig en als het ware met sluipenden stijl gesteld artikel allereerst blijkt, is, dat er noodig gevonden werd het gebeurde te vergoelijken tegenover de regering. Niet zoo zeer wellicht dat de minister van binnenlandsche zaken onkundig gebleven was van het plan des gouverneurs, en deze dus de ontevredenheid der regering had te vreezen, als wel misschien omdat de waarheid der regering, hier gerepresenteerd door den minister van binnenlandsche zaken, welken wij in *mora* hadden gesteld, scheen gedekt te moeten worden. *Il s'agissait de sauver les apparences?*

Het artikeltje in kwestie moet, zoo het niet gesteld is door den gouverneur zelve, geschreven zijn door den onderdanigsten van al de ministeriële leden der staten, of wel door een commies aan het departement van binnenlandsche zaken. Hadden wij geene geschreven grondwet, heette Nederland geen constitutionele staat, dan zou het artikeltje waarlijk slim genoeg gesteld zijn; het is, tot versuikereus toe, geconfijt in onderdanigheid. Ten aanzien der verschuldigde plitplegingen jegens de regering is de schijn volkomen gered; maar ten aanzien van den eerbied, aan de grondwet verschuldigd, heeft men zulks geheel vergeten. Ten dien aanzien is de schijn volstrekt niet behouden. Men schijnt geheel te hebben vergeten dat wij eene grondwet, zegge wet, bezitten, waarmede de regering zoo maar niet naar goeddunken handelen kan. Want wij worden immers nog altijd grondwettig geregeerd? Men erkent immers nog niet dat wij slechts *pro forma* eene grondwet hebben?

En hoe kon men dan van ministeriële zijde den verschrikkelijken slater begaan, van, ter verontschuldi-

ging des gouverneurs, en het op zijn voorstel genomen besluit, aan te voeren: » dat de loting » slechts geschied was om aan te wijzen wie der » vijf te kiezen personen vroeger zou aftreden, » indien de regering mogt willen bepalen dat een » der benoemden na twee jaren zou aftreden? » Als of de regering iets dergelijks bepalen mogt; terwijl artikel 84 der grondwet uitdrukkelijk zegt: » De leden dezer Kamer (de Tweede) hebben zitting gedurende drie jaren. »

Ons op dit artikel beroepende, zeiden wij: eene verkiezing voor twee jaren zou nietig wezen. Daarop antwoordt de steller van het artikel: » de verkiezing is voor drie jaren geschied; er is slechts » bij loting bepaald dat de bedoelde persoon, » wanneer de regering zulks goedvinden mogt, na twee » jaren uitvallen zou. » Zoo kent men dus aan de regering de bevoegdheid toe om, in strijd met eene verkiezing der staten, alsmede in strijd met artikel 84 der grondwet, te bepalen dat een lid der Tweede Kamer slechts zitting hebben zou gedurende den tijd van twee jaren!

Men beweert in het artikel der *Rotterdamsche Courant*, dat de verkiezing des heeren VAN BLEISWIJK wettig is, omdat zij geschied is voor den tijd van drie jaren; men erkent dus de verbindende kracht van art. 84 der grondwet; men erkent de verbindende kracht van dat artikel voor de staten, aan welke de verkiezing van de leden der Kamer uitsluitend opgedragen is. Maar men kent tevens aan de regering, die nota bene met de verkiezing van de leden der Tweede Kamer niets te doen heeft, de bevoegdheid toe om eene verkiezing overeenkomstig de bepaling der grondwet, en door het grondwettig kieslichaam, voor den tijd van drie jaren geschied, te veranderen in eene verkiezing voor twee jaren!!

Zoo zou de regering ten aanzien van de verkiezingen voor de Tweede Kamer meer bevoegdheid, ruimer handen hebben dan de staten der provinciën, waaraan, en waaraan alleen, de grondwet de verkiezingen opdraagt!

Waarlijk, het gluipe artikeltje uit 's Gravenhage, thans in de *Rotterdamsche Courant*, en vroeger, zoo wij ons niet bedriegen, in het *Handelsblad* opgenomen, mag geschikt wezen om het » goede volk », de even domme als oppervlakkige lezers zand in de oogen te strooijen; — maar voor hen, die eenig besef hebben van redenering en eenige kennis van onzen regeringsvorm, is het al te onhandig. Ook hier had men althans den schijn van achtung voor de grondwet eenigzins moeten behouden.

En nu hebben wij nog niet eens gesproken van de vermelding der daadzaken die in het apokrief artikeltje eenigzins anders worden voorgesteld dan in het artikel, gedagteekend: Haarlem 8 juli, en voorkomende in de *Arnhemse Courant* van den 10den. Daarin heette het: » In de vergadering der provinciale staten van heden, merkte de gouverneur aan, dat, daar in dit jaar vijf leden voor de Tweede Kamer moeten aftreden, en in de volgende jaren slechts 3 en 2, er eene zekere onregelmatigheid in de verkiezing bestaat, ter wegneming waarvan hij

voorstelde dat een der te verkiezen leden (bij het lot aan te wijzen) slechts voor twee jaren zou worden benoemd, ten gevolge waarvan in geen jaar twee, maar 3 — 3 en 4 keuzen te doen zouden zijn. Van de 66 tegenwoordige leden beschouwden er 25 dat voorstel strijdig met artikel 84 der grondwet, en stemden er alzoo tegen; toen de meerderheid echter anders besloten had, verzochten zij aantekening hunner stemming in de notulen. Bij het lot werd vervolgens uitgemaakt, dat indien de heer VAN BLEISWIJK ingekozen wierd, hij alsdan degeen zijn zou, die 2 jaren zitting zou hebben in plaats van 3. — Hier wordt dus niet gesproken van dat eventuele goeddunken der regering, hetwelk ons dus veel meer eene latere uitvinding schijnen zou; te meer als men het protest der 25 leden in aanmerking neemt. Overigens hebben wij ons gemeld bericht van een lid der staten, en werd de juistheid van hetzelfde volstrekt niet weersproken. Daar dit bericht in haast gesteld en de schrijver ten aanzien der kwestie geheel onpartijdig scheen, admitteren wij echter de mogelijkheid dat de zaak zich toedroeg gelijk in het artikel der *Rotterdamsche Courant* voorgesteld wordt; wij admitteren er de mogelijkheid ofschoon niet de waarschijnlijkheid van. Wat echter hiervan het meest juiste is, doet eigenlijk niets ter zake; daar er in alle geval, op voorstel van den gouverneur van Noord-Holland, in de vergadering der staten van die provincie ongrondwettig gehandeld is. Eene loting te houden, met het oogmerk om door het lot aan te wijzen, wie der 5 te kiezen personen vroeger zou aftreden dan de grondwet bepaalde, kwam volstrekt niet te pas, hetzij die vroegere aftreding vastgesteld wierd door de staten, hetzij dezelve afhankelijk wierd gemaakt van het goedvinden der regering. Noch de provinciale staten, noch de regering hebben hier iets anders goed te vinden dan wat de grondwet bepaalde. Op voorstel van den gouverneur van Noord-Holland is dus of wel, in strijd met artikel 84 gekozen, of wel aan de regering de hand toegestoken om te bepalen dat eene benoeming, die volgens de grondwet voor 3 jaren geschieden moet, en volgens den steller van het artikel in de *Rotterdamsche Courant* voor drie jaren zou geschied zijn, beschouwd zou worden als voor twee jaren geschied. In het tweede geval, waarin men, onzes achtens, niet alleen zijne grondwettige bevoegdheid zou hebben miskend, maar ook zijn grondwettig gezag, — door aan de regering ten aanzien der verkiezingen voor de Tweede Kamer meer magt toe te kennen dan aan de grondwettige kiezers derzelve, de staten, toekomt — schijnt de achtung, welke de regering steeds voor de grondwet behoort te toonen, niet minder gebiedend te vorderen, dan in het eerste, dat zij den gouverneur van Noord-Holland, ten blijke van hare afkeuring zijner handelwijze, onverwijld zijne demissie toezenden liet. Laat ons zien, hoe de nieuwe ministers van binnenlandsche zaken, de heer SCHIMMELPENNINGK, zich ten dezen godragen zal.

Buitenlandsche berichten.

EGYPTIE.

Een brief uit Alexandrië, van den 26sten juni, in den „*Semaphore*“ medegedeeld, houdt in, dat *Seid-bey*, de zoon van den pacha, onder begeleiding van *Sami-bey*, naar Konstantinopel zou worden gezonden, om den sultan te gaan bedanken voor de goedheid, welke deze aan zijne familie had bewezen. Ook zegt men, dat er eersdaags eene nieuwe belating in mindering der schatting naar Konstantinopel zal worden overgezonden. — De officier, die het heilige kled uit Mekka naar den sultan overbringt, was in Alexandrië aangekomen. — De pest had in Cairo opgehouden te woeden, en begint langzamerhand uit Beneden-Egypte te verdwijnen. — De pacha heeft, op voorstel van den overste *Napier*, toegestaan, dat de in verscheidene van zijne regimenten ondergestokene Syriërs zouden worden ontslagen. — De hitte was dit jaar zeer drukkend; men had van 35—36 graden Reaumur. (Köln. Z.)

ITALIE.

Rome, 5 juli. Wij verwachten hier in den loop van den dag den van Berlijn komenden graaf von *Brühl*, die met zeer uitgebreide volmagten moet voorzien zijn, niet alleen betreffende de Keulse aangelegenheden, maar ook omtrent alle met Pruisen bij te leggen kerkelijke geschillen.

OOSTENRIJK.

Wenen, 6 juli. De staatskanselier vorst von *Metternich* is weder volkomen hersteld, en wijdt zich weder, als gewoonlijk, aan de staatsbezigheden. Het vertrek van *Z. D.* naar Boheme is op morgen bepaald; een gedeelte der vorstelijke familie is reeds derwaarts afgereisd, gelijk mede eenige ambtenaren van de staatskanselarij.

PRUISSEN.

Coblentz, 20 juli. De communicatie tusschen de beide Rijnovers alhier, door middel der schipbrug, is sedert heden middag weder hersteld.

ENGELAND.

Londen, 21 juli. Genoegzaam al de verkiezingen voor het nieuwe parlement zijn thans bekend; de meerderheid der Tories belooft tusschen de 75 en 80. De groote vraag van den dag is, nu welke houding Hare Majesteit tegenover het Lagerhuis zal aannemen, welks meerderheid voor het oogenblik in den Tory-zin is? Zal H. M. eene nieuwe ontbinding beproeven? Is het waarheid dat hoogstdezelve persoonlijk haat tegen de Tories gevoelt? Zou sir *R. Peel* zich verhoovaardigd hebben, dat, indien hij aan het bewind kwam, hij H. M. binnen zes weken Tory-gezind zou maken; eene verklaring, die (gesteld dat zij waar zij) H. M. hoogelijk tegen sir *Robert* zou hebben ingesproken? Dit zijn alle vragen, welke beantwoording of opheldering de naaste toekomst zal brengen. Inmiddels houden zij de aandacht grootelijks bezig.

De *Times* vaart in hevige bewoordingen tegen de Whigs uit, en beweert, dat zij in omloop gebragt hebben, dat sir *R. Peel* zich op de zoo even vermelde wijze over de koningin zou hebben uitgelaten. Dit blad zegt, dat H. M. bij de komst op den troon nog jong en zonder ondervinding was, en dat het daarom geene bevreemding kan baren, dat zij hare tegenwoordige raadslieden wil behouden. Geen twijfel nogtans, dat zij, eens de meening des volks vernomen hebbende, van raadslieden zal veranderen.

De eerste worsteling in het Lagerhuis zal die over het voorzitterschap zijn. Hoe veel achting de heer *Lefebvre* ook van beide partijen geniet, gelooft men niet meer, dat hij herkozen zal worden. De Tories willen dadelijk doortasten, en hunne kandidaten zijn de heeren *Henry Coulburn* en *Wynn*. Laatstgemelde schijnt de meeste kans te hebben, om te worden benoemd. Hij was de tegenstander van den heer *Manners Sutton*, die van 1817 tot 1835 het voorzitterschap, met schitterende onpartijdigheid, heeft bekleed.

De tegenstand tegen de Tories van de zijde der Ieren, met *O'Connell* aan het hoofd, zal in het nieuwe Lagerhuis allervinnigst zijn. Genoemde volksleider heeft zulks aangekondigd, in eene rede, die hij bij zijne verkiezing gehouden heeft. Hij heeft daarin gezegd, dat hij de Tories verfoeide, omdat zij het volk onderdrukten, de behoeftige klassen uitzogen, den Ieren onrecht aandeden. Hij heeft hun, met andere woorden, met opstand in Ierland bedreigd, ingeval zij bij hun sielzel jegens dat eiland bleven volharden; want, zeide hij, de Ieren zullen den Tories beletten met eenige vreemde mogendheden te gaan te vangen, en het zal hun niet baten of zij tegen hen mogten afzenden.

Er is in Ierland sprake om tegen de verkiezing van den heer *O'Connell*, in de aanstaande parlements-verkiezing, op te komen, omdat die door geweld en bedreigingen zou verkregeen zijn.

— In afwachting van hetgeen gebeuren zal, ziet men reeds lijsten van de zamenstelling van het toekomstig kabinet rondwandelen. Elke waarschuwing wordt uit goede brouwen geput te zijn. De volgende, ofschoon even niet officieel als de overigen, vindt nog het meeste geloof:

Sir *R. Peel* zal premier of eerste minister zijn, als eerste lord der thesaurie en kanselier van den exchequer; de hertog van *Buckingham* eerste lord van de admiraliteit; de graaf van *Aberdeen* secretaris van staat voor buitenlandsche zaken; lord *Wharcliffe* lord luitenant van Ierland; de heer *J. Goulburn* secretaris van staat van binnenlandsche zaken; sir *William Follett* lord kanselier van Engeland; lord *Stanley* secretaris van staat voor de koloniën; de hertog van *Wellington* president van den raad; en sir *H. Martineau* secretaris van staat voor Ierland.

Als aanstaand Engelsch ambassadeur te Parijs wordt lord *Lyndhurst* genoemd.

— Het aanhoudende ongunstige en natte weder begint reeds invloed op de markten in de provinciën uit te oefenen. Men vreest dat, indien zulks nog aanboudt, de oogst grootendeels zal mislukken, en dat de invoer voor vreemde granen zal worden opengesteld; het gevolg daarvan zoude zijn, dat het kontante geld uit de bank zou genomen worden, en zulks ongunstig op de fondsenmarkt zou moeten werken.

FRANKRIJK.

Parijs, 21 juli. Het ontslag van den prefect *Mahul* en van den luitenant-generaal *Saint Michel* is nu ook door dat van den procureur-generaal bij het hof te Toulouse, den heer *Plougoulm*, gevolgd, en dezo, bij koninklijk besluit van den 19^{den} dezer, door den heer *Gailliard*, laatstelijk in gelijke betrekking te Metz werkzaam, vervangen. De heer *Mahul* verdedigt zich, in eenen brief aan de redactie van een ministerieel dagblad, tegen de hem aangewreven blaam van lafhartigheid, en betoogt dat de weigering, zoowel der militaire als burgerlijke autoriteiten, om troepen, tot demping van het oproer, ter zijner beschikking te stellen, hem aan zichzelf overgelaten en tot de vlugt genoodzaakt heeft.

— Bij de regering is berigt der aankomst van den buitengewonen commissaris *Duval* te Toulouse ontvangen, en tevens dat de rust aldaar niet verder verstoord was geworden. Men sprak heden ter beurs wel van nieuwe, in die stad ontstane troebelen, ten gevolge van een besluit, door den heer *Duval* tot ontbinding der nationale garde genomen, maar, ofschoon zoodanige maatregel wel verwacht wordt, schijnt dit gerocht echter voorbarig te zijn.

— Het geregeld onderzoek wegens de troebelen is aldaar voor het koninklijk gerechtshof aangevangen.

— Volgens alhier uit Athene ontvangen brieven, zou het nieuw Grieksche ministerie bereids weder ontbonden zijn, uit hoofde de koning den weg, dien het volgen wilde, had afgekeurd.

— In wedspraak met het vroeger beweerde, spreken de Madridsche dagbladen thans van een decreet, hetwelk aan de goedkeuring van *Espartero* onderworpen zou zijn, en de strekking hebben om de naar Frankrijk ontvluchte Carlisten in de algemeene amnestie te begripen.

— Uit schier alle departementen komen zeer ongunstige berichten in nopens het te veld staande gewas; als het natte weder zich niet spoedig verbetert, zal een groot gedeelte van den oogst verloren gaan, die anders beloofde een der voordeeligste te zullen zijn.

Binnenlandsche berichten.

's Gravenhage, 22 juli. Men verneemt dat de Tweede Kamer, op maandag den 16^{den} augustus aanstaande, des namiddags ten 2 ure, hare werkzaamheden zal hervatten.

— Uit Delft schrijft men, dat aldaar, den 19^{den} dezer, van wege het departement van oorlog, aanschrijving is ontvangen tot het vertrek van een aantal officieren naar de Oostindien.

Haarlem, 21 juni. Het leggen van den eersfen steen aan de spoorweg-brug over het Spaarne heeft gisteren plaats gehad. Het metselwerk zal voor den winter boven de oppervlakte des waters gebragt, en, met vergunning der stedelijke regering, de dam in de rivier zoo ver worden uitgebreid dat voor nog één penant de palen kunnen geheid worden. Het zal in het belang der scheepvaart wenschelijk zijn, dat deze uitbreiding zoo veel mogelijk beperkt, en de werkzaamheden aan het bedoelde penant met den meesten spoed

voortgezet worden; dewijl hieruit anders zal voortvloeijen dat de dam niet voor den winter geruim zal kunnen worden.

Leeuwarden, 21 juli. Heden morgen, ten half 10 ure, vergaderden op het raadhuis alhier de heeren leden der commissie uit de provinciale staten, benoemd om de acte van huldiging aan Z. M. over te brengen, die dan ook dadelijk daarna zich naar het paleis begaven, en gemelde acte aan Hoogstdezelven aanboden; hierop verleende Z. M. goedgunstiglijk toegang aan de *Dames de la Halle*, die haar verlangen te kunnen gegeven hadden, mede hulde aan Hoogstdezelven toe te brengen, en daartoe eene op hunne wijze vervaardigde faaije kroon aan te bieden, dewelke het Z. M. behaagde aan te nemen, en hun daarvoor met een rijk geschenk begiftigde, en alzoo voldaan liet vertrekken. Vervolgens verleende Z. M. audientie aan alle, zoo civile als militaire autoriteiten, alsmede aan de heeren leden der eerewacht, dewelke tot ruim 2 uur duurde; inmiddels had ook eender doorbatsdelijk bestuur, bij gelegenheid van het hengelijk verblijf van HH. MM. ingestelde volksfeesten plaats, en wel het masklimmen om 20 onderscheidene meest aanzienlijke prijzen, waartoe later nog 4 belangrijke geldelijke prijzen van particuliere hand werden gevoegd, welk volksvermaak, onder eenen verbazenden toevloed, in de beste orde is afgelopen. — Gisteren en heden is er diner ten hove geweest, waarbij telkens een veertigtal hooge gasten hebben aangezeten. — Door het bestuur dezer stad is, op heden avond, een luisterrijk thé-dansant aan HH. MM. aangeboden, hetwelk hoogstdezelven minzaam hebben gelieven aan te nemen, waarbij ruim 200 genoodigden aanwezig zijn; ook H. K. H. prinses *Sophia* begaf zich derwaarts, geheel gekleed in de prachtige nationale Vriesche kleederdragt. Het is met grond te verwachten, dat alles, wat aangewend wordt om de genoegens van het verblijf van onzen geëerbiedigden koning en koningin te verhoogen, bij vorst en volk een blijvend aandenken zal achterlaten.

Zoo men verneemt zijn heden door Z. M. benoemd tot ridders van den Nederlandschen Leeuw de heeren *J. Rodenhuis*, burgemeester der stad Harlingen, en mr. *A. Stinstra*, burgemeester der stad Franeker.

Arnhem, 24 juli. Het *Handelsblad* vereenigt zich met het denkbeeld, in een onzer laatste nummers geuit, aangaande het oprigten van een standbeeld voor den graaf van *Hogendorp*, voor als nog in het midden latende waar het standbeeld oogerigt, en uit wier bijdragen, uit die de natie, dan wel op kosten der regering. Wat de plaats aangaat, zoo schijnt ons 's Gravenhage, en wel aldaar het Voorhout of de Vijverberg de voorkeur te verdienen. Een der leden van de Tweede Kamer zou missehien aan dezelve wel het voorstel willen doen om door de Staten-Generaal den koning te verzoeken, dat het Z. M. behagen mogt te bepalen dat er op een der vermelde pleinen te 's Gravenhage een standbeeld zou worden opgericht ter eere van *GIJSBERT KAREL VAN HOGENDORP*, helzij op kosten van den staat, helzij uit vrijwillige bijdragen van particulieren.

Mengelwerk.

De vorstelijke bruids-schouw.

(Ingezonden.)

De gemalin van *HENDRIK VII*, koning van Engeland, was in 1503 gestorven, en de vorst schijnt het plan gehad te hebben, zich andermaal in het huwelijk te begeven met eene Napelsche prinses uit het huis van *Arragon*. — *CATHARINA*, ook eene prinses uit dit huis, was verloofd aan 's konings troonopvolger *ARTHUR*, en na kort daarop gevolgen dood van dezen, aan deszelfs broeder, den toenmaligen *HENDRIK VIII*. Het overbrengen hunner brieven naar Napels gaf aanleiding, om daarmede te verbinden een last aan de afgezanten met betrekking tot meergemeld huwelijks-plan, en zoo ontstond de navolgende instructie en correspondentie, waaruit het onzen lezers blyken zal, met welke stijpte nauwkeurigheid reeds toenmaals de familie-aangelegenheden der vorsten op het oog gehouden werden. De beide authentieke stukken zijn overgenomen uit eene verzameling van oude handschriften, voorkomende in het onlangs in het licht verschenen werk van *PRIGOR*, onder den titel van: »*Livres des singularités*“, pag. 244. Wij zullen er slechts bijvoegen, dat de voorgenomene verbindtenis om redenen, welke onbekend gebleven zijn, niet tot stand is gekomen.

I. Instructie des konings aan zijne getrouwe en geliefde dienaren *FRANCYS MARSH*, *JAMES BRAYBROKE* en *JONH STILS*, naar welke zij zich tegenover de oude koningin van Napels en de jonge prinses hebben te gedragen.

Na het overgeven der brieven, die zij van lady *CA-*

prinses van Wallis, overbrengen aan de koninginnen, — hebben zij te letten op haar hof en deszelfs staat, alsmede daarop, of zij te zamen hetzelfde paleis bewonen, of dat ieder een afzonderlijk hof houdt; door wie zij omgeven zijn, en welke de heeren en dames zijn, die zij dergelyks bij zich hebben.

Wanneer voortnemende dienaren des konigs bemerkten, dat zij te zamen één paleis bewonen, zoo hebben zij acht te geven op de inziging der huishouding, en de wijze, waarop deze gevoerd wordt. Zij hebben hare getragingen, houding en gelaatsrekken waar te nemen, onder en met welke de haar overgereikte brieven ontvangen worden, en slistelijk te letten op de mondspreekwoorden, alsmede op de mate van bescheidenheid, schandelijkheid en ernst, waarmede deze gegeven worden.

Zij zullen trachten uit te vorschen, of de prinses geene andere dan alleen de Spaansche of Italiaansche taal spreekt, en of zij ook de Fransche of Latijnsche verstaat. Inzonderheid zullen zij te letten hebben op den onderdom, de gestalte en gelaatsrekken der prinses; op de kleur van haar gezicht, of hetzelfde geblaukt is of niet; of zij van sterken lichaamsbouw, of zij dik of slank is; of zij er levendig en aangenaam, of verdrietig en zwaarmoedig uitsiet; of zij vlug of traag is; en of zij een stalen voorhoofd hebbe, dan of zij nog kleuren kan.

Item. Zij hebben oplettend waar te nemen, of zij eene heldere gelaatskleur heeft.

Item. Zij zullen naauwkeurig letten op de kleur van haar haar.

Item. Zij zullen slistelijk acht geven op de gesteldheid harer tanden, hoe hare oogen, wenkbrauwen en lippen zijn.

Item. Zij zullen letten op de teekening en den vorm van haren neus, de hoogte en breedte van haar voorhoofd.

Item. Voor alles zullen zij letten op haar vel.

Item. Vervolgens zullen zij acht geven op hare armen, of zij sterk of mager, lang of kort zijn.

Item. Zij moeten naar hare bloote hand zien, en vooral, hoe zij gevormd, of zij sterk of sijn, vet of mager, lang of kort is.

Item. Zij zullen hare vingers in oogenschouw nemen, of zij lang of kort, dik of sijn en aan de toppen breed of smal zijn.

Item. Zij hebben te letten op haren hals, of deze lang of kort, dik of slank is.

Item. Of zij haartjes om de lippen heeft of niet.

Item. Zij zullen trachten de prinses, als zij nuchter is, van nabij te nadoren en een gesprek met haar aan te knopen, in dier voege, dat zij zoo dicht aan haren mond komen, als slechts eenigzins mogelijk is, opdat zij haren adem kunnen proeven, of deze aangenaam is of niet, en of dezelve naar kruiden, rozenwater of muskaat reikt.

Item. Zij zullen acht geven op de hoogte harer gestalte, en onderzoeken of zij pantoffels draagt, en, in dit geval, een derzelve meester trachten te worden en de maat van haren voet te nemen.

Item. Zij zullen trachten te weten te komen of zij van nature eenige kwaal of misvorming heeft, om het even welke; of zij steeds gezond, dan of zij somtijds ongesteld is.

Item. Zij zullen uitvorschen of er niet eenige verstandhouding bestaat tusschen haar en den koning van Arragon, haren oom, en of zij hem gelijkt.

Item. — Zij zullen onderzoek doen naar hare manier van leven, of zij gaarne drinkt, sterk eet, menigvuldige maaltijden houdt, of zij wijn of water, of beiden te gelijk drinkt.

Item. — Zij zullen vernemende dienaren door den bekwaamsten schied, dien zij vinden kunnen, een zoo getrouw mogelijk afbeeldsel van de prinses doen vervaardigen, en wanneer het niet volmaakt gelijkend zijn mogt, — het nog eenmaal laten doen.

II. Het bericht der afgezanten luidt als volgt:

Voor zooverre wij ons op onze zintuigen kunnen verlaten, die echter voor dwaling en vergissing vatbaar zijn, is ons de prinses niet geblaukt voorgekomen.

Hare gestalte en gelaatsrekken schenen ons aangenaam. Haar vel is min of meer bol en poezelig.

Haar gezicht is de vrolijkheid zelve en heeft niets onvriendelijks, zij is ten deele ernstig, (uit welvoegelijkheid) en ten deele lichtzinnig (van nature, dat is, in hare bewegingen, en zulks moet niet verstaan worden in den zin van lichtzinnigheid van karakter.)

Zij is niet snapachtig en heeft eene stemmige houding, waarin vrouwelijke eerbhaarheid doorstraalt.

Overigens gelooven wij, dat zij slechts daarom weinig gesproken heeft, dewijl de koningin hare moeder bij haar en steeds tegenwoordig was.

Zij zag er jonkvrouwelijk uit, en scheen er zich niet

om te beklagen, dat wij met hare hofdames (meisjes) schenken en gekke (mondeling) maakten.

Hare oogen zijn bruin, hare wenkbrauwen zwart of zwartachtig, en deogen hoogen nat.

Haar hals heeft eene tamelijke lengte, het middel-deel is voornutstekend, van onderen loopt hij eenigzins puntig toe en schijnt zich met de bovenlip te willen vereenigen en ze te bereiken, ongeveer op dezelfde manier, als bij de koningin, hare moeder.

Wij hebben onderscheidende malen de bloote handen der prinses gezien en ze gekast: zij waren poezelig, helder en van eene aangename rondheid.

Overigens hebben wij geen haar (uitgenomen eenig dons) om hare lippen opgemerkt, die een zeer schoon vel hebben.

Wat haren vaders betreft, zoo hebben wij haar niet zoo dicht kunnen naderen, om hieromtrent met volkomen zekerheid te kunnen oordeelen; wij hebben evenwel, zonder dat zulks in het oog liep, van zoo nabij, als ons de welvoegelijkheid veroorloofte, met haar gesproken en verzekeren dat wij noch van kruiden, noch van rozenwater iets geroken hebben, maar dat wij veel meer uit de rozen harer lippen, de leliën van haar gelaat en de frisheid van haren mond slechts tot haar welzijn, hare gezondheid en levensvreugde (althans naar het ons voorkwam!) kunnen besluiten.

Wat de grootte harer gestalte aangaat, zoo hebben wij niet kunnen te weten komen hoe hoog zij de hielen draagt; wat wij van haren voet, waarvan zich uit hoofde der lange kleederen, in het gaan slechts de punt vertoonde, hebben gezien, doet ons, (naar hetgeen wij van deze zaak weten) vooronderstellen, dat dezelve schoon en bijzonder klein is, hetgeen wel hetzelfde is.

Eindelijk eet de bewuste prinses veel: zij doet dagelijks twee sterke malen, en drinkt gewoonlijk water met eene oplossing van kaneel, en somtijds ook wel hypokras (1), evenwel zelden.

Het dal des doods.

(Uit eenen brief uit Java)

.... » Zoo bereikten wij die plaats, waarover de natuur haren vloek schijnt te hebben uitgesproken, en welke iedereen, die er voor het eerst komt, met angst en afschuw vervult. Ik meen die verschrikkelijke, tusschen hooge bergkruinen ingesloten vlakte, waar plant noch gras groeit, waar alles kaal en levenloos is, waar alles dood en vernieling ademt — het zoogenaamde dal des doods. Oppervlakkig bemerkt men hier niets gevaarspellends; geen nevel hangt over het dal, geen poel geeft dampen of rook op, geen verborgen afgrond wacht den onvoorzigtigen wandelaar, in de atmosfeer ontwaart men niets bijzonders. Maar uit de gansche vlakte stijgt gewoonlijk eene doodelijke stiklucht op, die elk levend wezen terstond bedwelmt en ten bodem doet vallen. Toen wij het dal bezochten wierp men er een hoen in; naauwelijks had het een paar treden gedaan, of het viel om en stierf. Daarop werd er een hond in gejaagd; deze bereikte bijna de overzijde des dals, waar de vegetatie weder begint; toen wankelde hij, draaide eenige malen in het rond, viel neder, en bleef kugchende, met wijde geopenden bek, gezwollen buik en uitgestrekte poten liggen. Toen wij een half uur later dit treurig oord verlieten lag de hond nog in een zwakken doodstrijd.

» Wat echter eenen bijzonder droevigen indruk maakte, was het gerigt van een lijk, hetwelk wij in het midden des dals bemerkten, en hetwelk, naar men ons zeide, er reeds sinds drie maanden gezien was. Het scheen een man van ongeveer 30 jaren te zijn geweest; hij lag op den rug, met uitgestrekte armen, gekleed met een Javaansch buis, hetwelk de borst bloot liet, en een sarong om de heupen. Zijn hoofddek was verdwenen en zijn lang haar lag op den grond. Er was nog geen spoor van rotting aanwezig. Hoe de ongelukkige daar gekomen was, was een raadsel; niemand kende hem, en in den omtrek was niemand vermist. Waarschijnlijk was het een vreesdeling, die er echter niet ligt bij toeval kon in geraakt zijn, vermits geen gebaande weg naar deze wildernis leidt. Onze Javaansche wegwijzers meenden dat het wellicht een koopman zou geweest zijn, die, na zijne waren te hebben verspeeld, in dit dal zijn geluk had willen beproeven, volgens de bijgeloofige meening onder de inboorlingen, dat, wanneer hij behouden uit hetzelfde terugkeerde, zijn geluk voor de toekomst verzekerd was, terwijl, in het tegenovergestelde geval, dit een bewijs zijn zou dat hij ook later ongelukkig zou zijn geweest, en het dan nog beter ware te sterven.

(1) De met zoete specerijen gekruide wijn, zoo als de zelve toenmaals gewoonlijk gedronken werd.

Voor 35 jaren, tijdens den Bantamschen oorlog, deed een prins van Mataram hetzelfde, uit afgunst van eenen zijnen broeders te beurt gevallen eer. Het dal Gon Upas heeft sedert dien tijd Perkarangan, het oord der levensmoeden.

» Overigens moet de ervaring geleerd hebben, dat de doodelijke uitwerking des dals niet meer zoo sterk is als in vroegere jaren, en dat, na gevallen regen, de stiklucht, welke niets anders is dan koolzuurgas, zich het sterkst ontwikkelt. Dezelfde gassoort wordt dikwijls in de nabijheid van vuurspuwende bergen waargenomen, onder anderen, ook op den berg Ngebel in Madion, in het regentschap Garuth, en aan den voet des bergs Lawu bij Karang Padang, niet ver van Surakarta, en op verscheiden andere plaatsen.

» Wij verwijderden ons van dit doodsdal langs eenen hoogst moeilijken, maar aan heerlijke gezichten rijken weg, en ontwaarden dra voor ons eenen dikken rook en dampwiel, die de plaats aanduidt, welke in het Javaansch Kdwak Driengu heet. Wat men hier ziet, overtreft aan vreesselijke verhevenheid al wat wij tot nog toe zagen. Ter linkerszijde van eenen door getakte rotskruinen gevormden ketel kookte een zwavelpoel met zulke hevigheid, dat de rotsachtige grond rondom trilt en een angstig gevoel den boezem beklemt. Het schijnt een groote, wijde ketel, ongeveer 16 voet in omvang, in de werkplaats der natuur gesmeed, en waaronder een onzichtbaar vuur woedt. Met een verschrikkelijk gebrul, gelijk de zee na den storm, bruischt de met slijk vermengde zwavel op, en zoo sterk is het vuur, dat de kokende vloeistof 6 of 7 voet hoog geworpen wordt. Als er een steen in den krater valt, verdubbelt het geraas, eene dikke graauwe rookwolk wordt uitgedreven en de zwavel stijgt nog eens zoo hoog. Wanneer ergens, zoo is het hier, aan den rand van dien ketel, waar de bergkruinen geen ander uitzigt dan naar de wolken aan den hemel gedroegen; zoo is het hier dat men de volle grootheid van den Schepper des heelals en de nietigheid des menschen gevoelt!

De apen te Gibraltar.

(Medegedeeld.)

Gibraltar is de eenige plaats in Europa, waar men eene soort van apen in den wilden natuurstaat aantreft, en vele der rotsbewoners hebben zeer wonderlijke denkbeelden over dezelve. De meesten evenwel houden ze voor de nakomelingen van ingevoerde tamme apen, die ontvlugt zijn. Er bevonden zich overigens op Gibraltar nog tegenwoordig vele tamme apen van dezelfde soort, als die welke men van de tegenoverliggende kust medebrengt, en een mijner vrienden vond een ontvlugten aap geheel boven op den top des bergs, waar hij zich met zijne ketting in een rotskloof verward had. De artillerie-serjant, die ons de uitgravingen aantoonde, begroette hun aantal op weinig meer dan tachtig. » Dit, » zeide hij, » is » het grootste getal, dat ik ooit bij de koudste oostewinden gezien heb, door welke zij, uit hunne holen, » van den oostelijken kant der rots verdreven worden. » Ook, voegde hij er bij, zoude de schatting van derzelver getal niet geheel onjuist zijn, dewijl de moeder altijd hare jongen bij zich heeft, welke, onder haar lijf verscholen, naar beneden klauteren, en dewijl slechts de door onderdom of ziekte uitgeputten achterblijven. Tweemaal heb ik mij te Gibraltar eenige maanden achtereen opgehouden, en, gedurende dezen tijd, had ik ruimschoots gelegenheid de apen te zien, eenmaal op een afstand van eene el, driemaal van vrij nabij, en meer dan duizendmaal met den verrekijker, wanneer ik mij op het schip op de reede bevond, daar de beschouwing der apen eene mijner liefdelings-bezigheden was, wanneer niets beters mijne opmerkzaamheid tot zich trok. Bij alle gelegenheden, wanneer ik of anderen te tellen konden, scheen hun getal uit zeven te bestaan. Dit kwam ook overeen met hetgeen ik van nabij gezien heb, toen de (oude) veteraan, die jaren lang reeds onder den naam van stad-majoor is bekend, aan het hoofd stond, de spelen en sprongen aan de afgronden waarnaar, vooruit trok op roofstogten, of bij dreigend gevaar de achterhoede uitmaakte. Wanneer hij slechts de verschrikkelijke rijen landen laat zien, verliest de meest ondernemende hond zijn moed; zoo werd ook een der honden, die zich dicht bij hem durfde wagen, werkelijk door den aap in stukken gescheurd, vóór dat zijn heer hem te hulp kon komen. De serjant zeide, dat hij slechts eenmaal de apen, gedurende de hitte van den dag, had zien eten, dewijl zij in dien tijd hunne siesta plegen te houden, en het aangename gedeelte van den morgen en avond aan andere zaken wijden.

Een als de warmte schijnen zij ook de koude te vermijden, daar ik ze nooit buiten zag, wanneer het koud of stormachtig was. Hun voedsel bestaat hoofdzakelijk in de wortelen en vruchten van verscheidene planten: de vruchten van den kleinen dadel-boom, die rondom de rotsen groeit en hier de apen-dadel heet, behooren tot hunne lekkernijen. — Intusschen versmaadt hij niets, wat slechts vrucht heet, en daarom worden zij ongaarne door de eigenaars der tuinen gezien, om de groote verwoestingen welke zij aanrichten, en welke met eene sluwheid, die de waakzaamste waarden verslaat. De oude aap heet de plaats-majoor, niet alleen om de statige deftigheid van zijne paraden, maar ook om zijne bijzondere voorliefde voor militaire muziek en parades. Zelden gaat er een dag voorbij, waarop hij niet op een vooruitstekende stuk rots zich neerzet, van waar hij de paradeplaats overzien kan; met eene soort van zelfvoldoening geeft hij dan opmerksaam acht op de sprongen van bosch op rots en van rots op bosch, welke de zijnen in den afgrond aan zijne voeten uitvoeren, terwijl hij zich nu en dan een gebiedend air geeft, wan-

neer zij achter hem omsluisen, en van tijd tot tijd een blik op de militairen beneden zich werpt, als wilde hij zeggen: „doet het de mijnen eens na, als gij kunt!“ De daadzaak, dat de majoor en de zijnen het eenige gedeelte der open-gemeente is, dat de grenzen der beschaving met den dag meer en meer nabij komt en zijne medeschepselen met genoegeen aanschouwt, schijnt de gevolgrekking te regtvaardigen, dat hij zelf een ontsingte tamme aap is, hetgeen ook daaruit kan opgemaakt worden, dat alle anderen, behalve hij, omginge de slagtoemmen, toen ik met mijne medgezellen plotseling van uit den Tunnel, die tot de bovenste openingen in den rots voert, voor hen verscheen, terwijl hij alleen zich niet verroerde, totdat wij op twintig schreden hem genaderd waren, en toen eerst verwijderde hij zich langzaam, nu en dan ter loops naar ons omziende, als wilde hij zeggen, „van uw gesticht heb ik niets te vrezen.“ — Daar het gezelschap des majoors datgene is, hetwelk het meest gezien wordt, en de woningen der menschen het digst nadert, zoo ving men weldra aan, allen roef, die in de tuinen gepleegd werd, op deszelfs rekening te stellen, ofschoon men hierin zeer dwaalt, want zij, die men des daags geregeld ander voedsel ziet zoeken, hebben weinig gelegenheid om des nachts op buit uit te gaan, terwijl veel meer zij, die over dag slapen, hoogstwaarschijnlijk des nachts de omstreken doorkruisen. Deze tuinroof bereikte eindelijk zulk een hoogten graad, dat de regent (gouverneur) eene belooning op de gevangeneming des majoors moest stellen, daar hij geloofde, dat de opsluiting des aanvoerders de aanhangers van denzelfden zoude overhalen, om zich hun onderhond op eene meer eerlijke wijze te verschaffen. Hij werd dan ook eindelijk, gedurende zijn middagslaapje, door eenige soldaten overvallen, en, na eenen hardnekkigen wederstand, gevangen naar het garnizoen gevoerd, waar ketenen en kluisters hem weldra toonden, welk lot hem wachtte. De woeste moed, dien hij aanvankelijk had aan den dag gelegd, maakte spoedig plaats voor eene stille droefgeestigheid, en, in een aanval van vertwijfeling, poogde hij zich zelf van het leven te beroven, door zijn kop in een emmer met water te steken; het tijdige binnentreden evenwel zijns oppassers verhinderde hem in de uitvoering zijns plans. Of hij zijne vrijheid teruggekregen hebbe, of nog altijd slaatsgevangene zij, heb ik niet kunnen te weten komen. Vele personen zijn jaren lang in Gibraltar geweest, zonder ooit een der wilde apen gezien te hebben; de weinige troepen kwamen meestal naar beneden in eene kleine batterij, welke op de parade-plaats nitziet, en sprongen daar van kanon op kanon, of van bosch op bosch, langs de afhelling van de rots, terwijl hunne eigenlijke verblijfplaats de Oostelijke zijde van den berg schijnt te zijn. Veldhoenen en vossen zijn de eenige andere bewoners van die streek; de eersten zijn daarheen gebragt geworden en mogen niet verstoord worden; de laatsten daarentegen zijn oorspronkelijke bewoners en hebben hunne holen aan den Oostelijken kant van de rots, waar geen mensch hen kan naderen, en waarheen slingerpaden leiden, die slechts voor hen en de apen, hunne naburen, begaanbaar zijn.

Burgerlijke Stand.

TE ARNHEM:

Van 16 tot en met 22 juli.

Gehuwd: H. G. Hendriks met C. Vongers. — H. Harmsen met J. Lodewijk.

Bevallen: M. E. Seghers, geb. Hesselfelt, D. — R. Scheffer, geb. Gerritsen, D. — H. J. Looman, geb. Leusveld, Z.

Overleden: A. Raadman, 40 j. 7 m. — A. E. J. Ykelen, 2 j. 4 m. — H. E. Swaving, echtgenoot van J. H. L. Maurenbrecher, 66 j. 11 m. — G. Overman, wedu-wenaar van H. Plate, 71 j. 6 m.

TE NIJMEGEN:

Gehuwd: J. van Hinsbergen met J. C. D. Monroij. — M. Heseman met J. de Groot. — J. P. Semmeling met A. M. Hofman.

Bevallen: M. A. E. Bahlmann, geb. Biederlach, D. — A. M. Braber, geb. Senten, Z. — J. Jansen, geb. Geurts, D. — M. Raaben, geb. Hußberts, D. — G. Theunissen, geb. Franken, Z. — M. S. Lauwerier, geb. Bosman, Z. — H. M. van Hattum, geb. Opzomer, D. — J. Looijen, geb. van Elsbroek, D. — P. Leenders, geb. Theunissen, —

Overleden: B. de Brain, geb. van Lant, 91 j. — J. G. Leenders, 1 j. — Doodgeb. Z. van ... Franssen en M. J. Rigters. — H. H. H. 90 j. — D. B. Centen, 2 j. — H. H. C. Mouchard, 17 j. — T. J. Kuilman, 1 m. — W. te Boekhorst, 75 j. — A. Kijpers, geb. van Gemert, 44 j. — J. Gansen, 10 j.

TE ZUTPHEN:

Gehuwd: G. J. Reesink met J. Makink. — H. Uiterwijk met L. Rijkema. — P. van Hamond met J. Sievers.

Bevallen: J. Wijers, geb. van Bijleveld, D. — A. H. Hulshof, geb. Korenblik, Z. — A. M. van den Berg, geb. Scheepers, Z. — F. Veenink, geb. Kamerlingh, Z. — F. Gerritsen, D. — B. G. Graeuwert, geb. Scholten, Z. — H. C. Bismarck, Z. — T. Grootherder, geb. van Voortenburg, Z.

Overleden: J. Iliohan, 1 j. — Doodgeb. Z. van H. B. Gieken en H. Aberson. — J. Tomassen, 6 j.

TE TIEL:

Gehuwd: N. van Aken met H. van Son, weduwe J. de Vries. — A. vanden Hark met J. Kooijmans, weduwe J. G. Bax.

Bevallen: H. Zoekmeijer, geb. van Rijn, D. — S. Andernach, geb. de Vries, Z.

Overleden: W. A. ... Doodgeb. D. van P. J. Schooten, geb. van Baal.

Robertentien.

Getrouwd: J. A. TRAANBOER, van Arnhem, met D. de GROOT.

Arnhem den 20 Juli 1841. — Heden overleed alhier, in den ouderdom van nagenoeg 67 jaren, Vrouwe HENRIETTA-ELISABETH MAURENBRECHER, Geboren SWAVING, eerder Weduwe J. V. WESTRIK.

De Notaris Mr. J. NIJHOFF, adverteert, dat de inzet der navolgende Goederen, binnen de Stad en in de Gemeente van Arnhem gelegen, is afgeloopen, als volgt:

- 1°. Het HUIS, in de St. Walburgsteeg f 2517.
 - 2°. Het HUISJE, daarnaast „ 1354.
 - 3°. De Massa van 1 en 2 „ 3880.
 - 4°. De Kerkplaats, niet geveild.
 - 5°. Het Goed Plattenburg „ 5800.
 - 6°. De Weide de Doodkamp „ 3000.
 - 7°. De Massa van 5 en 6 „ 8772.
 - 8°. Een Stuk BOUWLAND, niet ingezet.
 - 9°. Een Stuk BOUWLAND „ 3151.
 - 10°. Massa van 8 en 9 „ 6016.
 - 11°. De Lange Schuur „ 2140.
 - 12°. De Weide het Elzerslag „ 1395.
- De toeslag blijft bepaald op den 29sten dezer.

De Notaris T. J. EVERDINGEN, residerende te Tiel, zal, op Woensdag den 1den Augustus 1841, des voormiddags ten 11 ure, te Beest, in het Peerhuis, finaal verkoopen:

Eenen voor weinige Jaren nieuw gebouwden en welbekanten STEENEN WIND-KOREN-MOLEN, met MOLENAARS-WONING, ERVE en TUIN, groot 24 Roeden en 40 Ellen, onder Beest, Provincie Gelderland, om met primo November 1841 te aanvaarden.

De Molen, eenburgerlijk bestaan opleverende en bovendien zeer gunstig met opzigt tot alle Winden, en aan de bevaarbaar gemaakte Rivier de Linge staande, is zeer geschikt om tevens tot eenen PEL- of RUN-MOLEN of andere fabriek gezeigd te worden.

Dit perceel is bij de inzetting met de hoogen gebragt, op f 6300. De koper kan, des verkiezende, ongeveer de helft der koopsom op hetzelfde gevestigd houden, tegen den intrest van vijf per Cent 's jaars.

Nadere informatien te bekomen bij voornemden Notaris, mits brieven franco.

+++ Door kwitering uit de Hand te Koop den OPSTAL van EENEN KRUIDENIERS-WINKEL MET ZIJN TOEBEHOREN. — Te bevragen bij den Boekverkooper F. C. OEFFELMAN, te Zutphen. Brieven, aan L. R. franco.

Op Donderdag den 20sten Juli 1841, des morgens om 10 uur, zullen, ten huize van HERMANUS REINDERS, te Doesborgh, publiek worden verkocht: Een RUIN en drie MERRIE-PAARDEN; drie verschillende RIJTUIGEN, BOEREN-WAGEN, KARREN, BOUWGEREEDSCHAPPEN en PAARDENTUIG.

† § † Een MEISJE, ruim 20 jaren oud, van fatsoenlijke Burger-Orders, de Hervormde Godsdienst belijdende, en niet ongeschikt voor allen vrouwelijken arbeid, wenschte gelegenheid te vinden, om, in de eene of andere betrekking, met eene Familie paar Oostindië te vertrekken. Op een groot salaris zal niet gelet worden. — Ter bekoming van nadere inlichting verzooge men zich, met gefrankeerde brieven, onder de letters O. O. bij den Heer E. J. HASPELS, Boekhandelaar te Wageningen.

Verkoop.

Eene goede Melkgevende EEZELIN. — Te bevragen bij den Boekverkooper F. C. OEFFELMAN, te Zutphen. Brieven, aan Lett. B. franko.

•• Bij de Boekhandelaren KETS & LAM-BRECHTS, te Doesborgh, is van de pers gekomen en alom verzonden:

- I. VERHANDELING over het wenschelijke eener meer lichamelijke opvoeding in Nederland, door D. J. DER BEER POORTUGAEL, Ridder van de Militaire Willems-orde, enz. f 0,25.
 - II. JOZEF II en PIUS VI, Eene stem uit het verledene ter waarschuwing voor het toekomstige, door J. WANGENMÜLLER, f 0,75.
- Dit stukje, door eenen liberalen Katholiek met groote onpartijigheid geschreven, verdient eene ernstige aandacht zoo wel van Katholieken als van Protestanten.

•• Bij J. F. THIEME, te Nijmegen, zijn de volgende Engelsche Taalboeken, in gr. 12mo gedrukt en alom verkrijgbaar gesteld:

- I. Nieuw Nederduitsch-Engelsch en Engelsch-Nederduitsch Woordenboek, waarbij gevoegd zijn: eene lijst der meest gebruikelijke eigennamen, en eene lijst van de onregelmatige en ongelijkvloeiende werkwoorden, door D. BOMHOFF, Hz. 2 dln. 1900 pag. in 2 kolommen à f 10.
- Dit Woordenboek bevat circa circa 700 grootere, gina's meer dan de Beknopte Engelsche Dictionnaire van denzelfden Schrjver.
- II. Handleiding voor hen, die in korten tijd de ENGELSCH TAAI willen spreken en schrijven. Naar het oorspronkelijke van D. WILKE, door D. BOMHOFF, Hz. 2de druk. Vermeerderd met eene verzameling van Spreekwoorden. 180 pag. 75 Cts.
- III. Engelsch Leesboek in Proza en Poëzij. Bijeenverzameld door D. BOMHOFF, Hz. Eerste stukje (Proza). 2de, naauwkeurig herziene druk. Velin pap. 204 pag. à f 1.
- IV. Tweede stukje (Poëzij). 204 pag. à f 1.
- V. Beknopte Engelsche Spraakkunst, naar de beginselen van H. E. LLOYD, of Inleiding tot diens Nieuwe Engelsche Spraakkunst, door D. BOMHOFF, Hz. 2de naauwkeurig herziene druk. 202 pag. à f 1.
- VI. Nieuwe Engelsche Spraakkunst van H. E. LLOYD. Naar den 4den druk voor Nederlanders bewerkt, door D. BOMHOFF, Hz. 2de, naauwkeurig herziene en verbeterde druk. 468 pag. à f 2,40.
- VII. Opstellen ter vertaling in het Engelsch. Naar het oorspronkelijke van H. E. LLOYD, door D. BOMHOFF, Hz. 220 pag. à f 1.

•• Bij N. VAN DER MONDE, Uitgever te Utrecht, is van de pers gekomen:

Le GUIDE du DISCIPLE HOLLANDAIS; ouvrage, destiné à hâter les progrès de l'élève qui étudie le Français, par J. GRAS. Klein octavo. Prijs „ 75 Cents.

Hetzelve is verzonden aan de navolgende Correspondenten: Amsterdam J. C. VAN KESTEREN en CHALEKAMP, VAN DE GRAMPPEL EN BAKKER; Rotterdam J. VAN BAAL en H. NIJH; Leyden C. C. VAN DER HOEK en GERHARD EN COMP.; 's Hage A. J. VAN WELDEN; Groningen J. OOMKENS; Haarlem J. B. VAN LOGHEM; 's Hertogenbosch H. PALIER en ZOON; Delft J. DE GROOT; Breda BROESE EN COMP.; Arnhem I. AN. NIJHOFF; Middelburg VAN BENTHEM en JUITING; Zwolle D. VAN STÉGEREN.

Op aanvraag kan men dezelve in Commissie bekomen.

•• Bij R. J. SCHIERBEEK, te Groningen, is gedrukt en alom te bekomen:

- I. JEZUS CHRISTUS, de Psalmen en de Evangelische Gezangen, misagaders de Formulieren van Eenigheid. Door H. W. HAZELHOFF, Predikant te Rijkperkerk en Hardegarijp.
- II. K. L. SACKREUTER, Geschiedenis der Christelijke Godsdienst en Kerk; ten behoeve van Christelijke Huisgezinnen en Waarheidsvrienden, ter verlevendiging van Evangelisch Geloof en Blijdschap. Uit het Hoofduitsch door I. BUSCH KEISER. Schrijvers van de Geschiedenis der Bijdragen, 15de Deel, 3de Stuk, zeggen hierover: „Het Werk van Schrijver en Vertaler vinde allereerste het meest nuttig. In onsen tijd verdient het vooral gelezen te worden, enz.“

Waterhoogte te Arnhem.

Den 24 Juli 2 El 9 Palm 0 Duim; gew. 0 Duim; gev. 10 D.

Prijs-Courant der Effecten.

	Laagste koers.	Hoogst koers.	Koers ten 4½ u.
VRIJDAG 23 JULI.			
NEDERL. Vwerk. Schuld a 2½ pCt.	51½		
Dito Dito „ 5 „	100½		
Uitgestelde Schuld „ „	51		
Kansbiljetten „ „ „ f	24½	24½	24½
Amortisatie-Syndicaat. a 4½ pCt.	90½	90½	90½
Dito Dito „ 3½ „			
Handelmaatschappij „ 4½ „	156½	156½	156½
Nieuwe Dito „ 4½ „			
Nieuwe Dito 1837 „ 4½ „	101		
Oostindische Leening „ 5 „	97½	97½	97½
Spoorweg Haarlem „ „	100	100½	
Aand. Rijn-Spoorweg „ 4½ „			
FRANKR. Inschrjv. G.B. „ 3 „			
SPANJE. Leening Ardoins „ 5 „	19½	20	19½
Dito onbep. stukk. „ 5 „	16½		
Passive „ „ „	5		
Deferred „ „ „			
Fransche Uitgestelde „ „			
PORTUGAL. Oblig. te Lond. „ 3 „			
RUSL. H & C. 1798, 1816 „ 5 „	105½	105½	
Dito 1828, 1829 „ 5 „	104½		
Dito 1831, 1833 „ 5 „	97½		
Oblig. bij Hope „ 4 „	86½	86½	86½
Oblig. te Londen „ 5 „			
Dito te Hamburg „ 5 „			
Inschrjving in Assign. „ 6 „	68½		
Certific. van dito „ 6 „	69½		
POLSK. Aandeel. a f 300 „ f			
Dito a f 500 „ „			
OOSTERR. Aand. a f. 100 „ f			
Dito a f 250 „ „ „			
Metaalijck „ „ „ 5 „	104½	104½	104½
Dito „ „ „ 3 „			
Dito „ „ „ 2½ „	54		
BRAZIL. Dito dito „ 5 „			

Te Arnhem, bij G. A. THIEME, Boekdrukker.